

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره مبارکه مسد

استاد ضرابی ۱۳۹۹

جلسه چهارم

آیه شریفه: « سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ »

قرآن ما را عادت میدهد که همیشه ظاهر همه چیز را با باطنش ببینیم ، چهره این سویی و دنیایی اش را با چهره آنسویی و اخروی اش مشاهده کنیم .

ای بیخبر بکوش تا صاحب خبر شوی تاراهرو نباشی کی راهبر شوی

آنکه تمام وجودش را نفرت و دشمنی با حق و پاکی‌ها فراگرفته، چهره اخروی اش آتش زبانه داری است که شعله می‌کشد. این نفرت بخاطر زیباییها و کمالاتی است که در پیامبر (ص) می‌بیند و خود واجد آنها نیست، شایستگی‌هایی که در خود سراغ ندارد و برای دفاع از خود به انکار آن کمالات و تقبیح آنها می‌پردازد. این روحیه اختصاصی به ابو لهب ندارد و افراد در مراتب مختلف به آن مبتلا هستند و پاکی از این رذیله اخلاقی، مجاهدت می‌طلبد. خضوع در برابر کمالات حقیقی و اظهار سر سپردگی و انقیاد از صفات مؤمنین است که صفتی بهشتی است. آیا ما چنین هستیم و تا چه اندازه؟

عنوان: انس با قرآن چشم برزخی را می‌گشاید

این تعلیم قرآن کریم چنانچه بسیار تمرین گردد، چشم برزخی را می‌گشاید، در همان حالی که ظاهر اشیاء و افراد را می‌نگرد به نور قرآن و تعالیم آن قادر خواهد بود، چهره حقیقی آنها را هم ببیند. در سوره مبارکه بقره می‌خوانیم :

«إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - قطعاً کسانی که آنچه را خدا از کتاب [تورات و انجیل به عنوان حلال و حرام] نازل کرده [به سود خود، از بی سوادان یهود و نصاری] پنهان می کنند، و در برابر این پنهان کاری بهای اندکی به دست می آورند، جز آتش به شکم های خود نمی ریزند. و خدا روز قیامت با آنان سخن نمی گوید، و [از گناهان و زشتی ها] پاکشان نمی کند، و برای آنان عذابی دردناک است.» (بقره/۱۷۴) و نیز می‌خوانیم: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا - بی تردید کسانی که اموال یتیمان را به ستم می خورند، فقط در شکم های خود آتش می خورند، و به زودی در آتش فروزان در آیند.» (نساء/۱۰)

پس چگونه است که مال حرام با لذت خورده می‌شود و ضرری از آن احساس نمی شود؟ باید گفت

بر دلت زنگار بر زنگارها جمع شد تا کور شد از اسرارها

اما اینکه خداوند فرمود : « سیصلی » بزودی می‌چشد. بخاطر این است که انسان مادامی که در دنیاست مانند انسان بی‌هوشی است که بر روی تخت بیمارستان قرار گرفته و شکافته شدن بدنش را با تیغ جراحی و سوزانیده شدن آن را با آتش، اصلاً احساس نمی‌کند.

عیب از ماست اگر دوست مستور است دیده بگشای که بینی همه عالم طور است

لاف کم زن که نبیند رخ خورشید جهان چشم خفاش که از دیدن نور کور است

آنانکه خود را از سکر طبیعت با مجاهدت و تقوای الهی خارج کرده‌اند، اینچنین نیستند.

عنوان: مؤمن با نور حق، حقایق را می‌بیند

در حدیثی از امام صادق (علیه السلام) آمده است که فرمود: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَنْظُرُ
بِنُورِ اللَّهِ - مؤمن با نور خداوند می‌نگرد و حقایق را می‌بیند.» یکی از دوستان امام
صادق (علیه السلام) هنگامی که این حدیث را شنید از امام (علیه السلام) توضیح
خواست. امام (علیه السلام) فرمود: «این به خاطر آن است که خداوند مؤمن را
از نور خود آفریده و با رحمتش رنگ‌آمیزی کرده است!» (بحار الانوار، جلد ۶۴، صفحه
۷۴)

امام باقر (علیه السلام) فرمود: «مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَهُ فَرَاةٌ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ عَلَى
قَدْرِ إِيْمَانِهِ - هیچ مومنی نیست مگر این که هوشیاری و هوشمندی ویژه ای دارد و
به مقدار ایمانش با نور خدای نگرند» (عیون أخبار الرضا ج ۲، ص ۲۰۰)

عارف آن باشد که از عین العیان هر چه بیند حق درو بیند عیان